FamíliaEscola
Acció Compartida
Núm. 126
EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

PORTEM DIVERSITAT A L'ESCOLA I A CASA

L'escola és, avui més que mai, un espai de trobada entre diversitats. Diversitats culturals, lingüístiques, socials i també religioses. Aquesta realitat, lluny de ser un problema a gestionar, constitueix una oportunitat educativa de primer ordre. Però perquè aquesta oportunitat esdevingui real, cal preguntar-nos amb honestedat quin paper hi juguem els adults (docents i famílies) i quina educació estem oferint als infants que tenim al davant.

TEXTOS I PREGUNTES
DINÀMIQUES
RECURSOS
CRÉIXER EN LA FE

FECC Fundació Escola Cristiana de Catalunya
Amb el patrocini de Santillana a Sanoma company

TEXTOS I PREGUNTES

Sumem diversitats:

Cromatisme

Mirat així, la nostra manera d'entendre el món té a veure amb una mirada cromàtica, que permet identificar multiplicitat de colors. Que els veiem té a veure amb la nostra retina? Té a veure amb la nostra mirada? Té a veure amb el color de la realitat que mirem? Amb el nostre nivell de consciència?

Mirat així, també podem centrar la nostra mirada cromàtica a l'escola, i concretament a la nostra, la cristiana. Que tinguem un estil concret, el cristià, no tanca portes al monocolor. Més aviat, per Aquell a qui seguim, les obre a les multiplicitats més diverses i variades, fins aquelles que requereixen cromatismes nous i ulleres noves, sense estereotips.

Eus així com...

Vermell: a l'aula em fan servir molt. Quan se'ls demana de pintar, sempre m'escullen a mi. Jo soc el millor. No hi ha res a dir.

Negre: doncs us haig de confessar que a mi no m'escull ningú, sols els que estan tristos. Diuen que jo els evoco mort, tristesa, dolor... però no us penséssiu pas, m'utilitzen més del que us imagineu. Quan estan sols, a casa, a porta tancada, soc el rei dels colors.

Blanc: vet aquí que soc el menys usat i el més estimat de tots els colors. A través meu poden veure-us a tots vosaltres. Ja veieu... en definitiva, soc la porta d'entrada! Sense mi, tots sou invisibles.

Blau: vatua! Ara sí que m'he quedat ben astorat. No pensava pas que necessités de tu, Blanc. I com és això?

Blanc: fàcil, Blau. Ningun de nosaltres és autosuficient. L'un sense l'altre no podem sorgir, no podem tenir la tonalitat que tenim, no se'ns pot veure. Això sí, tots tenim el nostre tint únic i irrepetible, però cap ens valem per nosaltres sols, ni tampoc cap som invisibles ni podem quedar amagats sota l'empara de l'altre.

Vaja, que no ens bastem ni ens podem anorrear. Som imprescindibles també per a la visió dels altres. La retina dels ulls humans copsa el teu color gràcies a l'existència del Blanc, de mi. I a mi m'identifiquen gràcies a tota la cromàtica de colors vostres. Potser la interrelació és el que ens fa ser a cadascun com som.

EL PPT DE LES IDEES BÀSIQUES !

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

1. Quines relacions veig que em fan millor, que em construeixen, que em fan sortir el millor de mi mateix/a? A casa? A l'escola?
2. Quines sento que em resten, que em fan sortir de polleguera, que em fan sortir el pitjor de mi? A casa? A l'escola?
3. A l'aula, quines diferències entre els companys són més evidents? El lloc d'origen? La llengua materna? L'esport que practiquen? La religió que practiquen?...
4. A la llar, quines diferències són més evidents? La dieta que fas? El color que prefereixes? Si tens més tendència a tenir-ho tot controlat o a deixar fer? Si necessites fer la compra setmanal o anar cada dos dies a comprar?...

DINÀMICA DE LA REUNIÓ

1_Salutació i benvinguda.

Ens retrobem, després de Nadal, ja som al segon trimestre, en un moment ideal per aturar-nos i compartir inquietuds sobre els nostres fills i filles. Avui no busquem ni respostes, ni solucions, ni consensos; sinó obrir un espai de paraula i d'escolta, des del respecte i la diversitat d'experiències. Creiem que parlar, preguntar-nos i escoltar-nos també és una manera d'educar. Gràcies per ser aquí i per fer possible aquesta trobada.

2_Lectura del text.

Llegiim el text "Sumem diversitats: Cromatisme".

3_Preguntes.

Qüestions per al diàleg.

1. Quines relacions veig que em fan millor, que em construeixen, que em fan sortir el millor de mi mateix/a? A casa? A l'escola?
2. Quines sento que em resten, que em fan sortir de polleguera, que em fan sortir el pitjor de mi? A casa? A l'escola?
3. A l'aula, quines diferències entre els companys són més evidents? El lloc d'origen? La llengua materna? L'esport que practiquen? La religió que practiquen?...
4. A la llar, quines diferències són més evidents? La dieta que fas? El color que prefereixes? Si tens més tendència a tenir-ho tot controlat o a deixar fer? Si necessites fer la compra setmanal o anar cada dos dies a comprar?...

4_ Dinàmica de la trobada.

Podem començar la nostra reunió fent una presentació on cadascú hagi de dir una característica per la que s'identifica, que el faci diferent de la resta. Per exemple: 'jo tinc estrabisme', o 'jo escric amb l'esquerra'... en cas que sigui l'únic/a. Tot seguit, podem comentar quines diferències entre nosaltres ens resulten trets d'identitat i quines de caràcter. En fer aquesta diferència, podem indicar quins trets ens són més molestos i quins no ens suposen cap destorb. Comentem entre nosaltres perquè uns ens molesten més que d'altres. Podem comentar també perquè a casa ens són més molestes algunes diferències i a escola entre els infants i joves unes altres.

Ara compartim també quins trets que ens diferencien faciliten la convivència. P.e.: si a mi m'agrada rentar plats i a l'altre li agrada planxar, però avorreix rentar plats, pot ser una diferència que ens ajudi a organitzar-nos a la llar. D'aquí passem a les diferències que com a pares i mares de l'escola ens poden molestar: si altres pares i mares no fan.... (fem llista), si altres pares i mares fan... (fem llista).

La nostra conclusió: quin cromatisme té la nostra escola? S'admet la diferència tot i que costi conviure-hi?

Podem acabar la reunió fent lectura ben lenta i atenta del següent texte. Si s'escau, en compartim el que ens suggereix sobre el tema que ens convoca. Podem proposar-nos expressar què ens ha fet sentir aquest full en blanc, i quines connexions podem fer quan obrim la mirada a tot el que la diversitat ens aporta.

5_Text de l'expert: Thich Naht Hanh

"Si ets un poeta, veuràs clarament que hi ha un núvol flotant en aquest full de paper. Sense núvol, no hi ha pluja; sense pluja, els arbres no poden créixer, i sense arbres no podem fer paper. El núvol és essencial perquè existeixi el paper. Si aquí no hi ha núvol, tampoc hi pot haver paper. El núvol és essencial perquè existeixi el paper... Si mirem encara més profundament en aquest full de paper, hi podem veure la llum del sol. Sense la llum del sol, el bosc no pot créixer... I si continuem mirant, hi podem veure el llenyataire que va tallar l'arbre i el va portar a la fàbrica per transformar-lo en paper. I hi veiem blat. Sabem que el llenyataire no pot existir sense el seu pa de cada dia... Mirant encara més profundament, ens hi podem veure nosaltres mateixos, en aquest full de paper. Això no resulta difícil, perquè quan mirem el full de paper, és part de la nostra percepció. La teva ment és aquí i la meva també. Així que podem dir que tot és aquí amb aquest full de paper. No podem assenyalar ni una sola cosa que no hi sigui -el temps, l'espai, la terra, la pluja, els minerals del sòl, la llum del sol, el núvol, el riu, la calor. Tot coexisteix amb aquest full de paper... El cas és que aquest full de paper està fet exclusivament amb elements que són 'no-paper'. I si tornem aquests elements 'no-paper' a les seves fonts, aleshores no hi pot haver paper de cap manera. Sense elements 'no-paper', com la ment, el llenyataire, la llum del sol i la resta, no hi hauria paper. Tan prim com és aquest full, i conté tot l'univers".

6_Comiat i recordatoris

Tancarem la sessió agraint la participació i reforçant la idea que la diversitat i la pluralitat a l'escola són una oportunitat per reforçar els valors de tots.

Ens acomiadem tot agraint la confiança que les famílies estan mostrant un any més al programa FEAC. Com sempre, aprofitem per recordar la data de la propera sessió, així com la possibilitat de recuperar els **webinars FEAC al canal YouTube de la FECC** i els pòdcast del programa "**Escola de Família**" de Ràdio Estel.

Accediu a escoltar el pòdcast "Escola de Família" a Spotify dedicat al tema d'aquest butlletí

RECURSOS

Vídeos

- Musical "Ubuntu... ¡y acción!
- "Una nova aurora", del projecte Ubuntu

Cites

- *"La nostra pròpia afirmació profunda és l'afirmació profunda de l'altre, i l'afirmació de l'altre equival a la nostra pròpia afirmació"* **(Mónica Cavallé)**
- *"Quan tu dius 'rara' jo dic diferent"* **(Xiula)**
- *"La diferència suma, la diversitat enriqueix"* **(M.B.A.)**
- *"No parleu de l'amor que sentiu*
  pels vostres germans.
  Estimeu.
  No discutiu sobre doctrines i religions.
  Sols n'hi ha una.
  Tots els rius van a l'Oceà.
  Aneu i deixeu que els altres vagin a l'Oceà.
  Al llarg del seu curs,
  l'aigua es divideix en viaranys diferents
  -segons les races, edat i ànimes-,
  però sempre és la mateixa aigua...
  Aneu, correu a l'Oceà." **(anònim indi)**

CRÉIXER EN LA FE

"Totes les nacions" és expressió que surt a la Bíblia nombroses vegades. Des de Deuteronomi "*El Senyor et dispersarà entre totes les nacions, d'un cap a l'altre de la terra, i allà donaràs culte a altres déus, estàtues de fusta i de pedra, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu.*" (Dt 18,64) fins a les cartes als Romans i el mateix Apocalipsi: "*I encara: Lloeu el Senyor, tots els pobles, glorifiqueu-lo, totes les nacions.*" (Rm 15,11).

Si mirem la nostra escola en clau de "totes les nacions" podem veure que en cadascun dels infants i joves, dels que hi treballen ja sigui en docència com en serveis de neteja o administració, famílies i tutors de referència... tot tenim aquest to de "nacions diferents", però al capdavall amb un punt de connexió "totes". El tint de cadascú fa que el color personal brilli més, sigui per contrast o per consistència. Ben mirat, potser hi trobem aquella pregària tan profunda del mateix Jesús al Pare:

"Jo prego per ells; no prego pel món, sinó els qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. (...) Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. (...) No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. (...) Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui."

(Jn 17, 9-10; 11b; 20-21a; 26)

Amb aquesta disposició, dediquem l'estona de pregària compartida. Ens hi disposem amb poca llum, asseguts en rotllana. Us proposem fer ús de petites espelmes, una davant cadascú, de colors i formes diferents, si és possible. Ens focalitzem en el ble encès de cadascuna. Cap és igual, totes diferents. Amb tot, si n'apaguem una, la llum de la sala minva. Amb l'espelma entre les mans, cadascú pot expressar una pregària en veu alta. Qui la pronuncia, en acabat apaga l'espelma. Així, la claror va minvant fins la darrera pregària del grup. Al final, tots encenem de nou les espelmes i llegim en veu alta tots alhora la pregària de Jesús al Pare: tots a la una, sentint-nos tots u, amb aquesta claror única que ens uneix pel ble de totes les espelmes amb les seves espurnes de lluïssor. Acabem amb un Parenostre agafats de les mans.

